

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

29 mai 2013

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Petru Ursache,

Judecătorii - Elena Covalenco, Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Radu Sîli, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 decembrie 2012 în cauza penală privindu-l pe

Chiminja Andrei Victor, născut la 10 februarie 1982, originar și domiciliat în mun.Chișinău, str.Ștefan Neaga 12, ap.1.

Cauza a fost examinată în prima instanță de la 09.04.2012 pînă la 30.05.2012, în instanța de apel de la 09.07.2012 pînă la 26.12.2012, în instanța de recurs de la 23.04.2013 pînă la 29.05.2013.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 30 mai 2012, Chiminja Andrei a fost condamnat în baza art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal la 3 ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții pe un termen de 1 an.

În temeiul art.90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de 1 an.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că Chiminja Andrei, la 02 martie 2012, ora 10.00, urmărind scopul obținerii ilicite a bunurilor altei persoane, dobîndind încrederea prietenului său Maidainic Vadim, în timp ce se alfa pe str.Milano 2, mun.Chișinău, sub pretextul efectuării unui sunet, a cerut de la ultimul telefonul mobil de model „Nokia C101”, iar după ce a primit telefonul mobil, în vederea realizării intenției sale criminale, a plecat cu bunul însușit într-o direcție necunoscută, cauzîndu-i părții vătămate o daună materială considerabilă, în sumă de 1700 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul S.Zamă, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care A.Chiminja să fie condamnat în baza art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul gestionării patrimoniului pe un termen de 3 ani, invocînd că prima instanță nu a luat în considerație gravitatea infracțiunii săvîrșite de inculpat, persoana acestuia, că anterior a fost condamnat, dar antecedentul penal este stins, astfel pedeapsa stabilită cu aplicarea art.90 Cod penal nu-și va atinge scopul de corijare și reeducare a acestuia.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 decembrie 2012, a fost respins, ca nefondat, apelul procurorului, cu menținerea sentinței.

Instanța de apel a constatat că prima instanță obiectiv și sub toate aspectele, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, a examinat și apreciat probele administrate în cauză, care dovedesc cu certitudine vinovăția lui A.Chiminja în săvîrșirea infracțiunii

imputate, corect a stabilit circumstanțele de fapt și vinovăția inculpatului, just a încadrat în drept acțiunile lui, circumstanțe care nici nu se contestă.

De asemenea, instanța a conchis că și măsura de pedeapsă a fost aplicată legal și corect de către prima instanță, că la stabilirea acesteia s-a ținut seama de gravitatea infracțiunii săvârșite, de circumstanțele atenuante prezente în cauză: recunoașterea vinei de către inculpat și căința sinceră în cele comise, recuperarea prejudiciului cauzat și cererea părții vătămate, prin care l-a iertat pe inculpat și nu dorește să fie pedepsit aspru, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, de condițiile de viață ale acestuia, considerînd totodată irațională executarea reală a pedepsei cu închisoarea, pe motiv că corectarea și reeducarea lui este posibilă fără izolarea de societate, în condițiile suspendării condiționate a executării pedepsei, nefiind stabilite careva impedimente pentru aplicarea acestor prevederi legale, inculpatul neprezentînd pericol sporit pentru societate.

5. În recursul ordinar declarat de către procuror, invocîndu-se temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, se solicită casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, invocînd că hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de aplicare a pedepsei, cu suspendarea executării ei pe termen de probă, în rest invocînd repetat aceleași motive ca și în apel descrise la pct.3 al prezentei decizii.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Potrivit textului recursului, procurorul invocă ca temeiuri de casare a deciziei instanței de apel prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau acesta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărîrii, sau acesta este expus neclar, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul penal constată că motivele invocate de recurent nu sînt aplicabile din punct de vedere al prezentei erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Totodată, Colegiul reține că autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului și critică aceste hotărîri numai referitor la suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea aplicată lui A.Chiminja pe termen de probă.

Motivul recurentului, precum că instanțele de fond și de apel incorect au individualizat pedeapsa și greșit au aplicat prevederile art.90 Cod penal inculpatului A.Chiminja, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat.

Potrivit art.90 Cod penal, dacă la stabilirea pedepsei închisorii pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, instanța de judecată, ținînd seama de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numai decît în hotărîre motivele condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și termenul de probă.

Conform părții descriptive a sentinței, prima instanță a menționat că la aplicarea pedepsei lui A.Chiminja se ține seama de gravitatea infracțiunii săvârșite, de toate circumstanțele atenuante, de persoana inculpatului, care a recunoscut vina și s-a căit sincer în cele comise, a restituit prejudiciul cauzat părții vătămate, care l-a iertat și nu dorește să fie pedepsit aspru, de scopul pedepsei penale și de faptul că inculpatul nu prezintă pericol pentru societate, precum și de lipsa circumstanțelor agravante.

Astfel, instanța a conchis că corectarea și reeducarea lui A.Chiminja poate fi obținută prin dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii și care s-a stabilit în termen de până la 3 ani. Prin urmare, Colegiul penal remarcă că prima instanță, care a stabilit pedeapsa închisorii pe un termen de 3 ani, a respectat limita sancțiunii art.190 alin.(2) Cod penal. Interdicții de aplicare a art.90 Cod penal în atare situație legea nu prevede, deoarece suspendarea executării condiționate a pedepsei conform alin.(4) al aceluiași articol poate avea loc și în cazul săvârșirii unei infracțiuni de categorie gravă.

Lecturând textul deciziei instanței de apel, Colegiul penal reține că și această instanță și-a motivat concluzia prin care a respins apelul procurorului, constatând că pedeapsa stabilită inculpatului este în corespundere cu prevederile art.7, 61, 75 Cod penal și că aplicarea art.90 Cod penal în privința lui A.Chiminja s-a efectuat în limitele legii. Mai mult, în instanța de apel însăși partea vătămată V.Maidanic a solicitat de a fi respins apelul procurorului, cu menținerea sentinței.

Raportînd aceste circumstanțe la afirmația recurentului, precum că instanța de apel nu a dat răspuns la motivele apelului, Colegiul penal conchide că aceasta nu se confirmă.

Totodată, instanța de recurs remarcă că recursul repetă textul apelului și argumentele expuse de recurent au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel, examinîndu-le în ansamblu, conform art.414 alin.(3) Cod de procedură penală, s-a pronunțat detaliat și motivat asupra acestora.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că pedeapsa aplicată lui A.Chiminja este în limitele prevăzute de lege, astfel că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de procuror și, potrivit legii, decide inadmisibilitatea lui, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Radu Sîli, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 decembrie 2012 în cauza penală în privința lui Chiminja Andrei, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la data de 12 iunie 2013.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu